

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

[www.afgazad.com](http://www.afgazad.com)

[afgazad@gmail.com](mailto:afgazad@gmail.com)

Political

سیاسی

نویسنده: تی یری میسانThierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۱۴ اکتوبر ۲۰۱۲

## عقب نشینی غرب از سوریه

جنگ در سوریه ادامه می یابد. ادامه جنگ برای همسایگان سوریه نه تنها خطرات بسیاری در بر دارد بلکه در عین حال خیلی گران تمام می شود. روسیه در پی استقرار خود در خاورمیانه بر آن است تا ایالات متحده را متقاعد سازد که منافع آنها نیز در حل مسأله سوریه می باشد.

شبکه ولتر/دمشق(سوریه)/۸ اکتوبر ۲۰۱۲



در آنجایی که ناتو در جنگ با شکست مواجه شد، [سازمان پیمان امنیت جمعی] برای برقراری صلح تلاش می کند. دبیر اول این سازمان، نیکلای بوردیوزا نیروی ۵۰۰۰۰ نفره حافظ صلح خود را برای استقرار در سوریه آماده کرده است.

وضعیت نظامی در سوریه سرانجام به ضرر آنهایی تمام شد که در واشینگتن و بروکسل امیدوار بودند که از طریق اعمال زور می توانند رژیم حاکم را به نفع خودشان تغییر دهند. دو اقدام پیاپی برای تسخیر دمشق با شکست مواجه شد و از این پس پی برده اند که این هدف دست یافتنی نیست.

۱۸ جولای، در اثر انفجار مشاورت امنیت ملی مورد اصابت قرار گرفت و به نقطه آغاز حمله ای گسترده توسط ده ها هزار سرباز مزدور تبدیل گشت که از اردن، لبنان، ترکیه و عراق به سوی پایتخت سوریه، دمشق سرازیر شدند.

پس از چند روز نبرد بی‌امان، دمشق نجات پیدا کرد، حتی بخشی از مردم که مخالف دولت بودند به خاطر احساسات وطن پرستانه از ارتش ملی در مصاف با "ارتش آزاد سوریه" دفاع کردند.

۲۶ سپتمبر، جهاد طلبان القاعده با لباس نظامی ارتش ملی سوریه و مدارک جعلی به محوطه وزارت دفاع نفوذ کردند. انتحاری‌ها می‌خواستند کمر بند انفجاری خود را در دفتر مرکز فرماندهی منفجر کنند، ولی پیش از آن که به هدف خودشان نزدیک شوند، از پای درآمدند. دومین گروه در پی تسخیر تلویزیون ملی بودند تا از آنجا به رئیس جمهور اولتیماتوم بدهند، ولی نتوانستند به ساختمان تلویزیون نزدیک شوند، زیرا ظرف یک دقیقه پس از نخستین حمله، تمام راه‌های ورودی را بسته بودند. سومین گروه باید به مقر نخست وزیری حمله می‌کرد و چهارمین گروه نیز می‌بایستی فرودگاه را هدف قرار می‌داد.

در هر دو مورد، ناتو که از پایگاهش در انجیرلیک در ترکیه عملیات را هدایت می‌کرد، و امیدوار بود که با ایجاد شکاف در ارتش سوریه و با تبانی برخی از فرماندهان نظامی رژیم را سرنگون کند. ولی ژنرال‌های نام برده از مدتها پیش به عنوان خائن شناسائی شده بودند و عملاً از صادر کردن هر گونه فرمانی محروم بودند. در نتیجه هیچ حرکت معنی داری صورت نگرفت و قدرت حاکم سوریه پس از هر دو حمله شکست خورده با قدرت بیشتری پایدار باقی ماند، و از دیدگاه درونی، قانونیت ضروری را برای اقدامات تهاجمی به دست آورد تا با سرعت عمل بیشتری "ارتش آزاد سوریه" را از پای درآورد.

چنین شکست‌هایی دعاوی آنهایی را بی اعتبار ساخت که از پیش اعلام کرده بودند که بشار الاسد روزهای آخرش را سپری می‌کند. نتیجه‌ای که به بار آمد این است که هم اکنون در واشینگتن طرفداران عقب نشینی در حال پیشی گرفتن هستند. از این پس پرسش اصلی این نیست که «رژیم بشار» چه مدت دوام خواهد آورد، بلکه پرسش این است که در چه صورتی برای ایالات متحده گرانتر تمام خواهد شد: که جنگ را ادامه دهد و یا متوقف سازد؟ اگر به جنگ ادامه دهد، موجب فروپاشی اقتصاد اردن، قربانی کردن متحدانش در لبنان، و خطر راه افتادن جنگ داخلی در ترکیه خواهد شد و مجبور خواهد بود که در این همه آشفتگی از اسرائیل دفاع کند. و اگر دست از جنگ بردارد، راه را برای استقرار روسیه در خاورمیانه هموار می‌سازد و محور مقاومت را نیز در مقابل رویاهای اشغالگر لیکود تقویت می‌کند.

اگر واشینگتن در انتخابش پارامتر اسرائیل را به حساب بیاورد، به تمایلات دولت نتانیاها پاسخ نخواهد داد. زیرا دولت نتانیاها به دلیل توطئه در پشت پرده قتل سفیر ایالات متحده کریس استیون و مداخلات شگفت آورش در انتخابات ریاست جمهوری در ایالات متحده، اعتبارش را از دست داد. به طور مشخص، اگر حفاظت از اسرائیل را در دراز مدت در نظر بگیریم، و نه خواست‌های نامعقول بنیامین نتانیاها، حضور روسیه بهترین راه حل به نظر می‌رسد. با وجود یک میلیون اسرائیلی روس تبار، روسیه هرگز اجازه نخواهد داد که حیات این مهاجران به خطر بیفتد.

در اینجا ضروری خواهد بود که نگاهی به گذشته بیندازیم. ۱۵ سپتمبر ۲۰۰۱ در دوران دولت بوش و در گردهمایی کمپ دیوید بود که برای جنگ علیه سوریه تصمیم گرفتند، این موضوع را ژنرال وسلی کلارک نیز تأیید کرده است. پیش از این اجرای طرح حمله چندین بار به تعویق افتاده بود، و سرانجام اقدامات ناتو به دلیل وتوی مضاعف روسیه و چین متوقف شد. در نتیجه «طرح ب» راه اندازی شد: یعنی به کار بستن سربازان مزدور و عملیات سرّی، زیرا گسیل سربازان رسمی با لباس نظامی امکان پذیر نبود. با این وجود، "ارتش آزاد سوریه" در رویارویی با ارتش ملی سوریه هیچ گونه پیروزی به دست نیاورد، و بسیاری به این نتیجه رسیدند که منازعات

سرنوشت روشنی ندارد و به تدریج دولت های منطقه و از جمله اسرائیل را نیز به مخاطره خواهد انداخت. در چنین وضعیتی، ۳۰ جون در ژنو، واشینگتن به مدیریت کوفی عنان با روسیه به توافق رسید.

با این وجود جنگ طلبان این توافقات را با درج گزارشاتی درباره مداخله سرّی غرب در منازعات بی نتیجه گذاشتند، یعنی درج گزارشاتی که کوفی عنان را به استعفاء واداشت. جنگ طلبان دو طرح مهم را در ۱۶ جولای و ۲۶ سپتمبر به اجراء گذاشتند، که در هر دو مورد با شکست مواجه شدند. در نتیجه، لخصر ابراهیمی جانشین کوفی عنان فراخوانده شد تا توافقات ژنو را دوباره فعال سازد.

طی این مدت، روسیه بی کار نشست و به دولت سوریه پیشنهاد کرد که یک وزارتخانه ویژه توافق مّلی ایجاد کند و این امر با استقبال روبه رو شد، و در عین حال از گردهمائی احزاب اپوزیسیون مّلی در دمشق حمایت کرد و نقش ناظر را به عهده گرفت. علاوه بر این روسیه ملاقات بین فرماندهان مرکز فرماندهی ایالات متحده و سوریه را سازماندهی کرد، و نیروی حافظ صلح خود را بری استقرار در منطقه آماده ساخت. رسانه های غربی برای دو اقدام اولیه اهمیت زیادی قائل نشدند و دو اقدام آخری را نیز کاملاً ندیده گرفتند.

با این وجود، همانگونه که وزیر امورخارجۀ روسیه، سرگئی لاوروف اظهار داشته است، روسیه به نگرانی های مرکز فرماندهی ایالات متحده در رابطه با سلاح های شیمیائی سوریه پاسخ گفته است. بررسی های روسیه نشان داده است که ذخیره سلاح های شیمیائی سوریه کاملاً محافظت شده و از دسترس "ارتش آزاد سوریه" و جهاد طلبان به دور می باشد، که ممکن است در صورت دستیابی به آن در اشکال کور به کار ببرند. بر این اساس خطر سلاح های شیمیائی در صورتی نگران کننده خواهد بود که رژیم تغییر کند و این سلاح ها به دست متحدان دولتهای غربی بیفتد. بر این اساس روسیه ضمانتهای کافی و معتبری را به پنتاگون عرضه کرده است که حفظ قدرت رهبر سوریه، بشار الاسد که از آزمون عبور کرده و نشان داده است که تا چه اندازه قادر به حفظ خون سردی خود می باشد، وضعیت مناسب تری را حتی برای اسرائیل فراهم می سازد، در صورتی که گسترش هرج و مرج در سوریه دارای چنین مزیت هائی نیست.

ولادیمیر پوتین به ویژه طرح [سازمان امنیت جمعی] را با شتاب بیشتری به اجراء گذاشته است. اعضای اتحادیه دفاعی در مقابلۀ با ناتو، عبارتند از ارمنستان، بلاروس، قزاقستان، قرقیزستان، تاجیکستان و البته روسیه.

وزرای امورخارجۀ کشورهای عضو سازمان امنیت جمعی موضع گیری مشترکی را در رابطه با سوریه اتخاذ کرده اند (۱). لوژیستیک برای استقرار نیروئی معادل ۵۰۰۰۰ نفر آماده شده است (۲). توافقی بین سازمان امنیت جمعی و بخش حفاظت صلح در سازمان ملل متحد برای گسترش «کلاه آبی ها» با مجوز شورای امنیت به امضاء رسیده است که آنها را مجاز می داند که در مناطق جنگی مستقر شوند (۳). و مانورهای مشترک سازمان ملل متحد/سازمان امنیت جمعی از تاریخ ۶ تا ۱۷ اکتوبر در قزاقستان تحت عنوان «برادری پایدار» انجام خواهد گرفت و هماهنگی دو سازمان میان دولتی را متحقق خواهد ساخت. صلیب سرخ (و یک سازمان بین المللی دیگر «او-ام-ای») شرکت خواهند داشت (۴).

ایالات متحده طی انتخابات ریاست جمهوری هیچ تصمیم رسمی نخواهد گرفت. ولی پس از پایان انتخابات، احتمال صلح وجود خواهد داشت.

- [1] « [Министры иностранных дел государств-членов ОДКБ одобрили заявления по Сирии и ситуации вокруг Ирана](#) », Communiqué de l'OTSC, 28 septembre 2012.
- [2] « [Путину предлагают ввести войска в Сирию](#) », *Izvestia*, 1er juin 2012.
- [3] « [ОДКБ и ООН подписали Меморандум по миротворческой деятельности](#) », Communiqué de l'OTSC, 28 septembre 2012. « [Conflits armés : l'ONU et l'OTSC signent un mémorandum](#) », RIA Novosti, 29 septembre 2012.
- [4] « [Первое миротворческое учение государств-членов ОДКБ "НЕРУШИМОЕ БРАТСТВО-2012" пройдет с 8 по 17 октября в Республике Казахстан на трех полигонах под Алматы](#) », Communiqué de l'OTSC. 3 octobre 2012

« Sous nos yeux »

### **Vers un retrait occidental de Syrie**

par Thierry Meyssan

Réseau Voltaire | Damas (Syrie) | 8 octobre 2012

<http://www.voltairenet.org/article176139.html>

«زیر چشمان ما»

عقب نشینی غرب از سوریه

نوشتۀ تی یری میسان

گاهنامه هنر و مبارزه/پاریس/۱۳ اکتبر ۲۰۱۲

ترجمه توسط حمید محوی

<http://g-honar-v-mobarze.blogfa.com/post/296>